

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. J.P., PhD.**, T.N., zastúpený: JUDr. P.S., advokát, P.N. proti žalovanému: **K., k. s.**, N.B., IČO: X., správca konkurznej podstaty úpadcu **P. v konkurze**, H.S., IČO: X., **o vylúčení vecí z konkurznej podstaty**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. októbra 2011, č. k. 10 Cbi 8/2009-179, v časti výroku o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 6. októbra 2011, č. k. 10 Cbi 8/2009-179 v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zaviazal žalovaného vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu P. v konkurze, H.S., IČO: X. (ďalej len „úpadca“) nehnuteľnosti, ktoré sú bližšie špecifikované vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Druhým výrokom napadnutého rozhodnutia rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 753,18 eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v sume 753,18 eur Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška

č. 655/2004 Z. z.“). Uviedol, že podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej veci je 1/13-ina výpočtového základu, t. j. 55,49 eur + 7,21 eur (režijný paušál), spolu 62,70 eur. Súd prvého stupňa žalobcovi priznal odmenu v sume 62,70 eur za úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, podanie žaloby na súd, zastúpenie na pojednávaní 21. apríla 2010, 9. júna 2010, 21. júla 2010, písomné vyjadrenie vo veci samej z 3. júna 2010 a odmenu v sume 90,44 eur za zastúpenie na pojednávaní 29. septembra 2010. Súd prvého stupňa ďalej žalobcovi priznal cestovné za cestu Nitra - Bratislava a späť 21. apríla, 9. júna, 21. júla a 29. septembra roku 2010 v sume 196,10 eur. Trovy prvostupňového konania predstavujú spolu 662,74 eur. Súd prvého stupňa žalobcovi priznal odmenu vo výške 90,44 eur za úkon - podanie odvolania 8. novembra 2010.

Proti napadnutému rozsudku v časti výroku o náhrade trov konania podal žalovaný odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O. s. p.

Podľa názoru odvolateľa predmetné konanie bolo začaté v súvislosti s konkurzným konaním, vedeným na majetok úpadcu pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 7K 19/2000, a preto má v rámci Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) povahu tzv. konania súvisiaceho s konkurzom. Odvolateľ poukázal, okrem iného, na ust. § 25 ods. 2 a § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV a uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil otázku priznania náhrady trov konania v prospech žalobcu, pretože trovy konania súvisiacich s konkurzom sú vo všeobecnosti v režime ZKV vylúčené z uspokojenia, pokiaľ v ZKV nie je stanovené inak. Výnimkou z tohto pravidla je situácia, kedy tieto trovy vznikli v konaní súvisiacom s konkurzom, z ktorého vznikol prospech pre konkurznú podstatu. V danom prípade nevznikol z predmetného konania konkurznej podstaty úpadcu prospech žiadny. Odvolateľ má za to, že trovy konania vo výške 753,18 eur sú v danom prípade vylúčené z uspokojenia, a preto navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok sa v napadnutej časti trov konania mení tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o vylúčení nehnuteľností bližšie špecifikovaných vo výroku tohto rozhodnutia zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Súd prvého stupňa druhým výrokom napadnutého rozhodnutia rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. o trovách konania a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku o trovách konania podal žalovaný odvolanie, kde poukázal na skutočnosť, že trovy konania v konaniach súvisiacich s konkurzom sú z uspokojenia vylúčené.

Podľa § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV z uspokojenia sú vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Predmetné konanie je konanie, ktoré súvisí s konkurzným konaním, a preto je tvrdenie odvolateľa, že trovy konania v konaniach súvisiacich s konkurzom sú z uspokojenia vylúčené, správne.

Súd prvého stupňa aj napriek tomu v danom konaní rozhodol o trovách konania v súlade s Občianskym súdnym poriadkom, keď úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému. Ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV nerieši právo na priznanie trov konania, ale otázku, v akom prípade sú trovy z uspokojenia vylúčené. Toto ustanovenie samotné rozhodovanie o náhrade trov konania neupravuje, týka sa iba uspokojenia pohľadávky (priznaných trov účastníkov konania) v konkurznom konaní. Je nepochybné, že takúto pohľadávku nemožno uspokojiť v konkurznom konaní, až na výnimku upravenú v § 25 ods. 2 ZKV. Nemožno ju však považovať za neoprávnenú, pretože táto pohľadávka z hľadiska hmotného práva nezaniká a po prípadnom zrušení konkurzu ju možno uspokojiť v súdnom alebo inom konaní, za podmienky, že dlžník bude existovať a bude mať majetok. Nemožno vopred prejudikovať záver, že spoločnosť úpadcu sa bude zrušovať pre nemajetnosť bez likvidácie a dôjde k jej výmazu rozhodnutím súdu alebo či spoločnosti úpadcu po skončení konkurzného konania zostane nejaký majetok. Obdobný právny záver vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

vedených pod sp. zn. 1 M Obdo V 1/2005, 1 M Obdo V 13/2006, na ktoré odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade súd prvého stupňa rozhodol správne podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Odvolací súd v predmetnej veci nezistil ani dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalobcovi náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 150 O. s. p., resp. skutočnosť, že trovy konania sú v zmysle § 33 ods. 1 písm. b/ vylúčené z uspokojenia, v konkurznom konaní nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa. Použitie ust. § 150 O. s. p. musí vždy zodpovedať osobitným okolnostiam prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach v danej veci, tak aj v okolnostiach na strane účastníka konania. Tieto okolnosti odvolací súd v danej veci nezistil.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v danom konaní rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p., keď úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo žalobcovi v zmysle § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Odvolací súd však náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal, pretože si ich náhradu v odvolacom konaní neuplatnil a ani nevyčísľil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. februára 2012

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová